

—Αύτό είναι μιά στιγμή απάτη!... φώναξε ή Ζίλντα.

ΑΓΓΛΙΚΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

TOY. J. D. BERESFORD

Η ΔΕΥΤΕΡΗ ΔΙΑΘΗΚΗ!

Μέσσα σε δεκατεσσερα χρόνια, μονάχα δυό φορές διέλασε άφορμή νά πάνη στο συμβολαιογραφείο του κ. Πάλευ.

Την πρώτη φορά, ήταν φοιτητής άκομα, δέκα όχτω χρόνων παιδικάρι. Τόν είχε καλέσει ο γέρος Πάλευ για νά του άναγειλε τη θλιβερή είδηση του θανάτου του πατέρα του, και τό χειρότερο, για νά του πή πάσι επρεπε νά διακόψῃ τις σπουδές του, γιατί, δυστυχώς, δι πατέρας του δέν είχε δάρσει δρκετή περιουσία, ώστε με μπορέστι ό γιούς του νά τις συνείχησε.

Μετά τό ξεκαθριμά της πατρικής του περιουσίας, διέλασε μένο μικρό κεφάλαιο πεντακοσίων λιρών.

Εύτυχώς, ό γέρος Πάλευ, μέ τό ένδιαφέροντο τού παλιού οικογενειακού φίλου, φρόντισε τότε νά προστηφθῇ διέλασε ό "Άλλαν όντας όντας ύπαλληλος, στήν «Αγγλο-Ευρωπαϊκή Τραπέζης. Κι' έπειδη διέλασε καλά τά διγυλιά και τά γερμανικά, είχε κατορθώσει σε ήλικια τρίαντα δύο γρόνων νά γίνη ένας από τους έμπιστους υπαλλήλους της Τραπέζης. Ο μισθός του είχε φτάσει τίς είκοσι δχτά λίρες τόν μήνα, οι προστάμενοι του ήσαν έμθουσιασμένοι μαζί του κι' διότι φαίνοταν, πολὺ γρήγορα θά τον έδιναν μιά άνωτερη θέση στήν Διεύθυνση της Τραπέζης. Τό μέλλον του ήταν πειά έξασφαλισμένο.

Μιά μέρος ώστε, δεκατεσσερα χρόνια μετά τήν πρώτη έπιστεψή του στο συμβολαιογραφείο τού Πάλευ, διέλασε έφαντικά μιά νέα πρόσλησης! Ό γέρος Πάλευ είχε πεθάνει πριν από λίγα χρόνια κι' ό γιούς του, διάρρολντ, τόν είχε διαδεχθῆ στη διεύθυνση τού συμβολαιογραφείου. Ό χάρολντ γνώριζε διπό τόν πατέρα του τήν ιστορία τού "Άλλαν, κι' θάνατον δένος μπήκε στό γραφείο του, τόν δέχτηκε με τήν πιό μεγάλη έγκαρδιότητα. Κι' άμεσως κατόπιν τού δάνηγειε ότι ή μισσες Μάροντοκ, ή δέλεφή τού πατέρα του, είχε πεθάνει και τόν είγε δάφνει κληρονόμο της.

"Ο Άλλαν δάπορης γι" αυτό, γιατί έλάχιστα γνώριζε τή θεία του αυτήν, ή δημόσια ήταν μαλωμένη επί πολλά χρόνια με τόν πατέρα του.

—Η μίσια Μάροντοκ, τού διέληγησε διάρρολντ, είχε δυσαρεστημένη με τόν αδελφό της, γιατί δέν είναι κανένας μαζίστας κάτι μπέρος σου, μάλλα δέν είναι λόγους νά είναι δυσαρεστημένη καί μαζί σου, άναπτε μου "Άλλαν! "Απεναντίας μάλιστα, κάθηθε φορδι πού έχονταν στό γραφείο μας, ζητούσε πληροφορίες γιά σένα... Πρό έξη μηνών είχε κάνει τή διαθήκη της. Εδώ χώς που πρόβαθες καί τήν έκανε τότε, γιατί έπειτι διπό δυό

μήνες κατόπιν, έχασε τίς διανοητικές δυνάμεις της και ξεμάραθηκε έντελως. Ή θεία σου, έκτος από τό θαυμάσιο κτήμα της, τό Χάρμπουρ-Κόπο σου δήφηνε έκαπο χιλιάδες λίρες σε σιγουρά χρεωγραφα.

—Διάβολε! μουρμούρισε διέλασε ο "Άλλαν σαστιμένος, ένων έφευγε από τό γραφείο του Πάλευ, τί θά τις κάνω ή έκαπο χιλιάδες λίρες, και τί μού χρειάζεται αυτό τό κτήμα;

Ωστόσο, διατά λίγη ώρα κατόπιν, έφθασε στήν πανσιόν διπού κατοικούσε, διέλασε κιδαίς γιανώμη και συλλιπόταν πάντας ή διάποτη αυτή κληρονομία θά συντελούσε στήν εύτυχία του. Γιατί, διέλασε ή έρατεμένος! Αγαπούσε τρελά, ένα μήνα τώρα τή Ζίλντα Χέρρικ, μιά χαριτωμένη νέα, ή δημόσια κατοικούσε στήν ίδια πασίσιν. Τίς πράτες μάλιστα μέρες τής γνωριμίας των, ή Ζίλντα φαινόταν πώς κι' αυτή τόν συμπαθούσε. Μά επειτι διπό λίγο καιρό έφαντικά διέλασε, μέ βαθειά λύπη διατελήθη πάντας ή Ζίλντα τόν διπόφευγε σε συστηματικά κι' στι ένα δύλο απόγευμα πήγε στήν κινηματογράφο με τόν Χέρνου Λέιν, έναν κουψεύμενο, σαχλό νέο, δημόσιος ήταν κι' αυτός σύνοικος τους.

Ωυσικά, διέλασε απόρησε πολύ μ' αυτή τήν προτίμηση τής Ζίλντα, γιατί μιά μορφωμένη κι' έξηπνη νέα σαν κι' αυτή, διατά διδύνατον νό βρίσκη εύχαριστησι στήν συντροφού διότι τόσο διηγηματούσε νέου, έστω καί πλουσίου... "Ο Άλλαν δυσκολεύεται νά πιστέψει πώς ή Ζίλντα μπορούσε νά παρασυρθῇ έστι εύκολα σ' ένα γάμο, μονάχα γιά τό χρήμα. Καί νά πού τώρα ξαρνικά ή τύχη είχε γυρίσει μέ τό μέρος του! Τώρα ήταν πλούσιος! Καί μολονότι ή έκτιμησες του στή Ζίλντα είχε λιγοστέψει κάποιας, διότισσος, έπειδη τήν σχαπούσε, αποφάσισε νά έξεγηθη μαζύ της. "Ετοι, έκεινή τήν ήμέρα, ηετά τό γεύμα, τήν παρακόλευσε νά μείνη μαζύ του στό σαλονάκι γιά νά τής μαλήση.

—Έχω μάτια καταπληκτική είδηση νά σου άναγγειλω, Ζίλντα!

—Ω! είπε ή νέα γελώντας, δέν πιστεύω νά κληρονόμησε κανένα θείο σου από τήν "Αμερική; Φαίνεσαι τόσο χρούμενος...

—Κι' θώμας νά τό πιστέψης, Ζίλντα! Μέ τή διαφορά πώς δέν πρόκειται γιά κανένα θείο στήν "Αμερική, μάλλα γιά μιά γρηγά θέα μου, ή δημόσια μ' δάφνεις κληρονόμο της. "Ηέσρα πώς ή θεία μου ήταν πλουσία, μά ποτέ δέν φαντάστηκα πώς θά μού

άφηνε τά χρήματα της!

— «Κι' είνε πολλά ; ρώτησε ή νέα.

— Για μένα είνε πολλά ! απάντησε ό "Αλλαν". Έκαπο χιλιάδες λίρες κι' ένα κτήμα στό Σέοσες.

— Σ' ευγχαριώ μ' δηλη την καρδιά μου ! είπε ή νέα μ' άδιας φορία. Φωνήζουμι πώς θά σε χάσουμε τώρας απ' έδω ;

— Εξαρθνάται... "Αλλάδ έχο και κάτι άλλο νά σου πώ ζιλντα... Σ' άγαπα καλ..."

— Άντο το είχα φανταστι! απάντησε ή νέα. "Άλλαδ γιατί νά μου το πήγα, τώρα μονάχα. Τώρα πού έγινες πλούσιος ; Μή πως φαντάστηκες πώς είμαι γιατί πούλημα ;... Φυσικά, ή εύγενης χειρονομία πάρε πέτρε νά μέλι κολακέψη, δητας θά κολάκευται κάθε φτωχή νέα που έργαζεται για νά ζήσῃ ! Ή σκέψης σου δημιώς, πώς μπορείς νά μ' αγοράστης, μέ κανει ν' άρνηθω νά παντρευτο !

— Τότε, γιατί μ' απόφευγες, διταν ήμουν άκομά ένας φτωχός τραπεζικός υπάλληλος ; Τό φεριμό σου, μ' έκανε νά υποβεστώ πώς δεν θα μέλεις για σύνχρονο, γιατί ήμουν φτωχός !...

— Με παρεξήγησες, "Άλλαν ! Δέν είναι αυτό που νομίζεις. Ή χω λόγους που μ' έμποδίζουν νά...

Και χωρίς ν' αποτελείσθη τη φράση της, έφυγε γρήγορα άφντοντας τον άφονο και καταπληκτο..

Την έπομενη ήταν Σάββατο, κι' έτσι τό απόγευμο, δ' "Άλλαν νοικιάσε ένα αυτοκίνητο και τραβήξε ισια στό Χάρμπουρ Κώρτ, στό Σέοσες.

Μιά γρηά οικονόμος τού άνοιξε την πόρτα και τό δεύτηκε με τή συνηθισμένη φιλοφρουρή που έχουν οι παληοί, πιστοί υπηρέτες πρός τους κυρίους των. Κατόπιν τόν έμπασε στό ίαλόνι. "Έκει, απάντω σ' ένα χαμηλό τραπέζι, μπροστά στό άνωμένο τζάκι, τό τούτη ήταν κιόλας σερβιρισμένο.

— "Α! τί ώμορφα ποδνέ έδω μέσαι ! είπε ο "Άλλαν μ' ελικρινή εύρχαστηροι.

Κι' ένω κύττας δόλγυρα του, την παληά και πλούσια έπιπλωσι, τά λεπτά σκαλιστικά άσωμικά και τήν διμορφή θέα άποτά παραθύρου, συλλογίζοταν με κρυφό καύμα, πόσο ευτυχής θά ήταν, ήν μπορούσε νά ζήση έκει μέτη τή Ζίλντα..

— Ναι ! είπε ή οικονόμος, είνε πολύ ώρασ τό σπίτι ! Θέλετε νά πάρετε τό τούτη σας μέτη τή μίσιας "Ερίκουν" ;

— Τή μίσιας "Ερίκουν" ; ρώτησε δ' "Άλλαν παραξενεύμενος.

— Μάλιστα, σέρ ! Είνε ή κυρία, ή δοπιάσια συντρόφεις τη μακαρίτσια στήν θεία σας και τήν περιποίηση στήν άρρωστεις τής. Θά μείνη έδω ώς τή Δευτέρα.

— "Α!... Δέν ήταν ή κερα ! είπε δ' "Άλλαν. Βεβαίως, θά εύχαριστη θώ νά πάρω τό τούτη μαζύ της.

Σε λίγο, ή μίσιος "Ερίκουν μπήκε στή σάλλα κι' είπε κάπως απότομα :

— Μίστερ Βεινράτ, είμαι ή μόνη πραγματική φίλη τής θείας σας. "Έγω τής στάθικα στά τελευταία τής..

— "Α! Ναι ; Έκανε δ' "Άλλαν στενοχωριμένος άπο τόν τρόπο της βλέπετε, έγω, γνώριζα τόσο λιγό τή θεία μου. Και φυσικά ήταν καταπληκτική η έδησης διτι.

— "Ότι είπετε κληρονόμος της, έ ; "Αντιλαμβάνεστε βέβαια πως δέν σάρξ ζέξει !

— Ναι ! Τό δύολογων ! είπε δέ νέος.

Η μίσιας "Ερίκουν σερβίρισε τόσα κι' ένω φτωρες έρωτησεις στόν "Άλλαν, τόση τήν έργασια του και τίς έλπιδες του για τό μέλλον. Κατόπιν τόδ είπε δέξαφνα κι' άποτομα :

— Όστροσ, πρέπει νά σάς πώ, πώς δν κάννατε δινειρά για νά ζήσετε μιά τεμπέλικη ζωή στό μέλλον μέτα τά χρήματα τής θείας σας...

— Μά δέν σκοπεύω νά ζήσω μιά τεμπέλικη ζωή, δηπως λέτε...

— "Αφήστε τά άντα ! Όλοι έτοι λένε στήν άρχη !

— Άλλαδ άκομοτε : Γελαστήκατε, φίλε μου, δν νομίζετε πώς σέτες είστε έ κληρονόμος τής θείας σας. "Η μακαρίτσιασ κι' άγυπτη τή φίλη μου, μιά βδομάδα πρωτοσ πεθάνει είχε κάνει μιά άλλη διαθήκη, στήν δοπιά άργηνε σέ μένα δηλη τήν περιουσία της..

Τήν ήφερα μάλιστα μαζύ μου για νά τήν ίθει. 'Ο δικηγόρος της δέν ήλαβε γινοι άκομα, δηλά αφίο θά ειδουποιηθη.

Σαστισμένος, δ' "Άλλαν πήρε τό χαρτί που τού έδινε ή μίσιος "Ερίκουν και τό διάδασσε.

— Ηταν μιά διαθήκη μέχρονοιγα 14 Δεκεμβρίου τού 1934, στήν δοπιά διώριζε γενική κληρονόμο, τή φίλη της, ά-

μειβοντάς την γιατί τίς περιποήσεις της.

Διυδ μάρτυρες είχαν υπογράψει,

— Λοιπόν ; Τι σκέπτεστε νά κάνετε ; ρώτησε ή μίσιος "Ερί-

κουν, κυπτάζοντάς τον κατάματα.

— Μά τί θέλετε νά κάνω ; μίσιος "Ερίκουν ; είπε ή νέος, δ' ά- ποτος μέ κρυφή χαρά σκεπτόταν πώς τώρα πειά ή Ζίλντα δέν θά μπορούσε ν' άρνηθη νά γίνη γυναίκα του. Θά έπιστρεψε στήν Τράπεζά μου και θά ξέσκαλουσθησα νά έργαζαμε δητας πρώτα."

— Και δέν θά προσθάλλετε τή διαθήκη ; ρώτησε ή μίσιος "Ε-

ρίκουν ω' άπορια

— "Οχι, βέβαια ! Γιατί νά ξεδέψω δικιάς τά χρήματα μου, έ- φονος ή διαθήκη είνε ένω τάξει !... Μέ συγχωρήστε, μίσιος "Ε-

ρίκουν, άλλας νομίζω πώς πρέπει νά έπιστρεψε όμεσως στό

λοιδόνων !...

— Ενώ τό αιτοκίνητο έτρεχε στό δρόμο τής έπιστροφής, δ' "Άλ-

λαν συλλογίζοταν πώς μπορεί νάτων ώραιο τό Χάρμπουρ

Κώρτ, κι' έκαπο χιλιάδες λίρες, μά προτιμούσε νά ζήση μά-

τέρια ζωή μέ τήν άγυπτην του, παρά χωρίς αστήν μ' διλα-

τό πλούτη τού κόδουν.

— Η Ζίλντα δέν δην πάρασεντας και μόνη της, τόν άκολούθησε μετά

τό δεύτερο στό μικρό σαλονάκι.

— Λοιπόν ; τόν ράστης, δταν βρέθηκαν μόνοι.

— Ο "Άλλαν τής διηγήθηκε τή είχα συμβή.

— Αλλάδ αύτό είνε μιά στιμη άπατη !

φώνασε ή νέα. Δέν θά τό έπιτρέψει !...

— Ω, Ζίλντα, σδον είπα δηλη την δλή-

θεια ! είνε δ' "Άλλαν πειραγμένος, δεν

πιστεύων νά φωτάζοσι πώς έγω...

— Ξέρω πως είσαι ένας βλάκας τόν δι- έκουσε ή Ζίλντα. Μά δέν κατάλαβες λοι- πόν, πώς δ' έσυτερη αύτη διαθήκη είνε δι- κυρος ! Κι' δηλη ή γρηγ θεια σου. Ξεμαρι- μένη καθώς ήταν στό τέλος της, τήν διέ- γραψε, έπρεσαμένη άπο κάποιου πού

τήν ξεγέλασε ;

— Θέε μου ! φώναξε δ' "Άλλαν κατάπλη- κτος. Πάσι τό ξέρεις ;

— Τό ξέρω, γιατί ή μίσιος "Ερίκουν εί- νε ή μπτέρα σου ! είπε ή νέα στάθερα. "Ε- κείνη μ' έπεισε νάρθω έδω, δταν έμαθε πώς δηλη ήσουν δ' κληρονόμος τής φίλης της. Μ' ήστειλε γιατί νά σέ καταφέρω νά μέ πόρτη γυναίκα σου... Στήν δρηχ μοδι- φρόντισε νά εξαφανίσω μάλιοις... Ήστοσσο, πρόσθετης ή νέα μέ ταραχή, μή κρίνεις αδιστηρή τή μητέρας μου !...

— Ο ένας συγκατάνευσε οιωπτήλα, κι' ή Ζίλντα ξέσκαλούσθησε :

— Αδριό κιόλας θά φύγω για τό Χάρμπουρ Κώρτ και θ' δι- άνακάστα τή μητέρα μου νά καταστρέψη αύτη τήν άκυρη δια- θήκη, ή δοπιά μπορεί νά τή στελλή στή φιλακή. Φυσικά, θά γί- νη μά σφράζη σκηνή ! είπε δ' "Άλλαν, πιστεύωντας τή μητέρα σου ήταν ένας άλλοις μά, λίγο μέ νοιστείς... Μέ

καταλαβαίνεις, "Άλλαν, πιστεύωντας :

— Γιά τόν άπλωστατο λόγο, δηλη είχε σχηματίσει τή γνωμή, πώς δηλη ήμουν πλούσιος, δέν θά μέ παντρεύονταν ποτέ !

— Εγώ δέν σου είπα ποτέ τέτοιο πράγμα ! διαμαρτυρήθηκε ή

Ζίλντα.

— Τότε, είπε δ' "Άλλαν τρυφέρα, θά μοι έποσχεθησε πρώτα πώς

θά μέ παντρεύτης και κατόπιν βλέπουμε δην μέ προτιμες φτω- χό δηλούσιο !

— Συμφωνω ! είπε ή Ζίλντα, γέρνοντας μ' ένα χαμόγελο πά- τυχιάς στήν άγκαλιά του.

ΤΑ ΕΥΘΥΜΑ

Η ΧΗΡΑ Η ΚΑΚΟΜΟΙΡΑ

Στοργική φίλη παρηγορεί μιά εύδιαθη χήρα, ή δοπιάς εξε- νίζει μπροστά στό φέρτρο τού σου ουζούνιο της :

— "Ελα λοιπόν, Καΐτη μου... Μήν κάνεις, έτοι... Ό- λιγη δέξιοπρεπεια στή θάψι μου, έπιτελουσι !... Κι' ύπο- μονή !

— Μά μήπως τό θέλω κι' έγω, καώμενη... Ξέρεις πόσο είμαι νευρική, και πόσο ταράζομαι με τό... ΠΑΡΑΜΙ- ΚΡΟ !...

